

Op de Micha-zondag luisterden we naar Jesaja 58.

Iemand zegt zijn lidmaatschap van de kerk op. Vanwege een conflict of onenigheid? Nee. Vanwege alle dure auto's op het kerkplein en het contrast met collecte-opbrengsten – die de kerk nog trots mededeelt ook... Het gaat niet zo vaak over geld, gelijke verdeling en gerechtigheid in de kerk. Wel over leerstellige of ethische vragen (vrouw in het ambt, homoseksualiteit, avondmaal). In de Bijbel lijkt dat precies omgekeerd.

Jesaja toetert het rond met een harde stem en een ramshoorn (blaasinstrument bij het begin van de oorlog én van het jubeljaar). Een *wake up call* dus. Had Israël (Juda) dat nodig? De mensen zoeken de Heer toch? Ze willen zijn wil ontdekken. Ze vasten zelfs! Ja, zegt Jesaja, alsóf (!) ze rechtvaardig leven.

Vasten kan een middel zijn om je te kunnen focussen. Op je gebed. Op de Heer.

Het is dan alleen wel de vraag, hoe je je focust op de Heer. Je kunt Hem namelijk zoeken voor jezelf: wat merk *ik* van Hem, wat heb *ik* aan Hem, wat doet Hij voor *mij* en voor *mijn* gezin?

Vasten kan een middel zijn om van de Heer te claimen dat Hij het goede met je voor heeft. En als er weinig reactie uit de hemel komt, word je ongeduldig. De Heer ziet ons niet! Met je lege maag raak je extra prikkelbaar. Er ontstaan ergernissen en ruzietjes.

Waarom ziet de Heer ons niet? Omdat Hij iets (iemand) anders ziet! Zijn oog wordt getrokken door de echte nood.

Dit is het vasten dat de Heer verkiest: verdrukten bevrijden, je brood delen met de hongerige, onderdak bieden aan de armen.

Eigenlijk gebeurt hier iets heel moois. De Heer wil dat zijn volk een positieve draai weet te geven aan het vasten. Dat betekent dat je iets niet zomaar laat stáán, maar dat je het dóór schuift naar de behoeftige.

Zo heeft ook Jezus zichzelf niet zomaar rijkdom ontzegd – Hij heeft die rijkdom uitgedeeld op aarde. Aan groepen mensen, maar ook vaak aan enkelingen. Hij ziet ieder mens.

Jesaja heeft het twee keer over de hongerige, enkelvoud. Dat maakt de problematiek 'behapbaar'. Het gaat niet om de miljoenen – dat is statistiek. Het gaat om die ene – dat is je medemens.

Bovendien mag Jesaja allemaal beloften gaan doen. Als het volk hun vasten weet om te buigen naar delen, dán – en dan volgen de beloften. Dan zal het ineens goed gaan. Niet alleen met degene aan wie je geeft, maar ook met jezelf. Juist als je het goede zoekt voor de ander, komt het ook weer naar jezelf terug.

Let op hoe Jesaja het formuleert: dan breekt *jouw* licht door, dan wordt *jouw* duisternis als het licht van het middaguur! Huh, maar bij armoede gaat het toch om de duisternis van de armen? Nee, het gaat om de duisternis van de rijken. En hoe zij daar uit kunnen komen. Als je de arme en hongerige in het licht zet, geeft dat jezelf automatisch ook bevrijding uit je duisternis.

Zo krijgt het stevige begin van Jesaja 58 een ontzettend positieve wending. Hier is de Geest van Jezus. Wie Gods licht laat schijnen, ziet ook zijn eigen duisternis verdwijnen.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Bespreek de positieve wendingen die de Heer hier aanbrengt: (1) vasten wordt delen, (2) de statistiek wordt een medemens, (3) zijn licht wordt jouw licht. Wat leer je hierdoor over Jezus? En over jezelf?
3. Waarom gaat het in de kerk meer over theologische zaken en minder over geld en gerechtigheid?
4. Ieder kringlid probeert een concrete stap te maken als het gaat om het denken aan de behoeftige, hetzij met geld, hetzij met tijd. Brainstorm alvast eens met elkaar: welke opties zijn er?
De kringleider pakt dit de eerstvolgende keer nog weer op: om elkaar te herinneren en bemoedigen.
5. Voor wie meer wil.
 - a. De ramshoorn wordt in Israel geblazen bij het begin van het jubeljaar. Wat is er over dat jaar te ontdekken? Wat zouden wij daar mee kunnen?
 - b. Lees 1 Timotheüs 6. Welke opmerking over rijkdom is voor jou het meest bevrijdend?